

Kl. 11:17

Kl. 11:18

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Nu har de foregående tre ordførere beskrevet lovforslagets indhold, og de synes, det er godt. Det synes SF også.

Kl. 11:17

Formanden:

Det takker vi for. Næste ordfører er hr. Tom Behnke.

Kl. 11:17

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ligeledes støtte lovforslaget, og jeg skal ikke gentage, hvad der er sagt om forslagens indhold.

Kl. 11:17

Formanden:

Tak for det. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører.

Kl. 11:17

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Ja, så er det jo nærmest med at se, hvem der kan gøre det kortest. Det Radikale Venstre støtter også lovforslaget.

Kl. 11:17

Formanden:

Tak. Så er det hr. Naser Khader som ordfører.

Kl. 11:17

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Jeg vil ikke gå i detaljer, men sige, at vi også støtter forslaget.

Kl. 11:17

Formanden:

Tak for det. Og så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 11:18

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten støtter også forslaget. Jeg vil bare sige, at jeg synes, det er glædeligt, at det kommer nu. Ombudsmanden påpegede jo for flere år siden, at det var et problem, at danskere ikke kunne overflyttes til danske fængsler, men skulle afsone i Grønland, så det glæder mig meget, at justitsministeren kommer med det her forslag nu.

Kl. 11:18

Formanden:

Tak for det. Hr. Lars-Emil Johansen glæder sig fra pladsen. Og så er det justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg havde heller ikke forestillet mig at forlænge debatten med en meget lang tale nu, så jeg vil blot sige tak for tilslutningen til det her lovforslag, som jo vil træde i kraft tidligere end de øvrige reformlovforslag.

Det er jo korrekt, som flere har været inde på, at man kan sige, at det væsentligste element i det her lovforslag er, at personer, der har bopæl i den sydlige del af Danmark eller er hjemmehørende her, får en mulighed for at blive overført til fængsler her frem for at afsone i Grønland, og det er altså med til at afhjælpe nogle af de kapacitetsproblemer, der er p.t. i Grønland, men det er selvfølgelig også med til at forbedre mulighederne for resocialisering for de personer, der nu får mulighed for at afsone tættere på deres bopæl.

Den anden del af lovforslaget handler om at effektivisere inddrivelsen, og derfor ændrer man reglerne vedrørende pantefogeder.

For begge deles vedkommende er der tale om en hurtigere ikrafttræden, hvilket har været et ønske fra grønlandsk side.

Kl. 11:19

Formanden:

Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 38:**Forslag til lov om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder.**

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 12.12.2007).

Kl. 11:19

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Kim Andersen.

Kl. 11:20

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Vi vil gerne sige tak til justitsministeren, fordi hun er kommet med det her forslag, som vi synes er rigtig godt. Det kan være med til at hindre unødigt ballade i forbindelse med afviklingen af store idrætsbegivenheder, særlig de store fodboldlandskampe, superligakampe og UEFA-kampe, som afvikles her i landet, hvor vi har set, at der har været ballademagere, der har formået at ødelægge en sportslig oplevelse for rigtig mange mennesker og bringe tilskuernes sikkerhed i fare.

Ministeren vil med det her forslag indføre en ordening, som betyder, at hooligans og andre, som ikke forstår at opføre sig ordentligt på en sportsplads som tilskuere, kan blive idømt en karantæne på op til 2 år, hvor de ikke må komme og overvære sådan en begivenhed. Vi synes, det er yderst rimeligt, at man får lov til at bede sådan nogle ballademagere om at blive hjemme, når de ikke kan opføre sig ordentligt.

Derudover vil ministeren foreslå en autorisationsordning for kontrollører, sådan at kontrollører, der gennemgår en særlig uddannelse, kan modtage fortløbende oplysninger fra politiet og administrere dem i forhold til personer, som må forudses ikke at ville kunne overholde almindelige spilleregler, i forbindelse med at der spilles en fodboldkamp – altså personer, som ikke vil kunne opføre sig ordentligt på offentlige steder og vil lave ballade til gene for andre mennesker. Der vil disse kontrollører ud fra det register kunne skride ind, bortvist dem og give dem en sådan karantæne.

Fra Venstres side støtter vi lovforslaget. Vi synes, det er helt på sin plads, og det er med til at dæmme op for den tiltagende vold og dårlige opførsel og de tiltagende uroligheder, som vi har set i de senere år i forbindelse med afvikling af store sportsbegivenheder.

Kl. 11:22

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 11:22

Line Barfod (EL):

Jeg ville bare høre, om Venstres ordfører ikke har en eneste overvejelse omkring retssikkerhed, ikke har bare én overvejelse. Det kan godt være, at ens overvejelser ender med, at man mener, at det er vigtigere at afskære en masse mennesker fra at komme til fodbold end at holde retssikkerhedsfanen højt, men har man slet ikke

haft nogen som helst overvejelser om retssikkerhedsproblemerne ved, at man kommer folk, som ikke er dømt, og som dermed jo altså kunne være uskyldige, i et register?

Kl. 11:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:23

Kim Andersen (V):

Der er ikke tale om, at vi ønsker at afholde nogen fra at komme og overvære en stor og spændende sportsbegivenhed. Tværtimod vil vi gerne have, at alle de, som kommer og overværer sådan en begivenhed, også får en oplevelse ud af det, og at de får det i ro og sikkerhed. Derfor ser vi os nødsaget til at acceptere, at vi indfører nogle regler, der gør, at de få – heldigvis relativt få – personer, som ikke kan holde sig i skindet og opføre sig ordentligt, kan få en karantæne, netop så de mange ikke får ødelagt deres oplevelse under sikre forhold. Derfor har vi ingen problemer med at acceptere det forslag her fra justitsministeren.

Kl. 11:23

Formanden:

Fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:23

Line Barfod (EL):

Jeg spurgte ikke til resultatet af overvejelserne. Jeg er med på, at når man siger ja til forslaget, er man nået frem til det resultat, at man mener, at det vejer tungest at kunne udelukke en masse mennesker fra fodboldkampe. Jeg mener, at man skal bruge en helt anden strategi, men det skal jeg nok komme ind på i min ordførertale.

Det, jeg spurgte om, var, om Venstre ikke havde en eneste overvejelse om retssikkerhed. Jeg vil gerne høre, om hr. Kim Andersens svar skal forstås sådan, at man i Venstre overhovedet ikke har nogen overvejelser om retssikkerhed i forhold til det her, at man overhovedet ikke mener, at retssikkerhed er noget, der skal inddrages i overvejelserne om det her forslag.

Kl. 11:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:24

Kim Andersen (V):

Vi har ingen problemer i den sammenhæng i forhold til det forslag her. Vi skal til hver en tid være opmærksomme på retssikkerhedsspørgsmålet, og vi skal være agtpågivende over for den problemstilling, bestemt, men i den sam-

menhæng her mener vi ikke, at det er en relevant risiko at inddrage.

Det er jo klart, at hvis den pågældende ikke tages for nogen uregelmæssigheder i forbindelse med disse store sportsbegivenheder, kommer vedkommende ikke i registeret. Kommer man i registeret uretmæssigt, vil man naturligvis kunne kræve at blive fjernet derfra, medmindre man har modtaget en dom.

Kl. 11:25

Formanden:

Så er det fru Anne Baastrup for en kort bemærkning.

Kl. 11:25

Anne Baastrup (SF):

Da vi i Folketinget behandlede forslaget om persondatabeskyttelsesloven, var det fra Venstres side et meget stort ønske, at man rent faktisk arbejdede ihærdigt for at beskytte personers intime, følsomme oplysninger. I den forbindelse dannede vi, SF og Venstre, en fælles front over for den daværende justitsminister, og det betød bl.a., at persondatabeskyttelsesdirektivet blev strammet.

Jeg vil godt høre, hvad den nuværende retsordfører fra Venstre mener, når man nu tilsyneladende ser stort på de beskyttelseshensyn, man dengang tog omkring persondata.

Kl. 11:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:25

Kim Andersen (V):

Jeg mener ikke, at man ser stort på følsomme personoplysninger og persondata i forbindelse med det forslag, vi her har til behandling. Der er jo tale om, at det er særligt uddannede personer, som skal kunne modtage disse oplysninger, og de pågældende er pålagt fortrolighed. Så jeg mener ikke, at vi i den sammenhæng overskrider nogen grænser.

Kl. 11:26

Formanden:

Fru Anne Baastrup for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:26

Anne Baastrup (SF):

Hvilke overvejelser har Venstres retsordfører gjort sig, set i lyset af, at disse oplysninger kommer ud til i virkeligheden en usikker gruppe af kontrollanter, der på et usikkert grundlag får adgang til dem? Vi har haft problemer med dørmandsuddannelsen. Hvordan har Venstre sikret

sig, at den uddannelse, disse kontrollører angiveligt skal have, rent faktisk kan bistå den tænkning, som Venstre oprindeligt i hvert fald havde om, at følsomme personoplysninger ikke skal flyde over hele landet?

Kl. 11:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:27

Kim Andersen (V):

Jeg er meget, meget enig i, at følsomme personoplysninger ikke skal flyde over hele landet. Bestemt skal de ikke det, og det kommer de heller ikke til med det forslag her. Men det er jo et valg mellem to onder: Vil vi acceptere hooligans og ballademagere i forbindelse med store idrætsbegivenheder, eller vil vi acceptere, at der er nogle regler, så man kan idømme de få, som laver ballade, en karantæne, og at der så er nogle kontrollører, som for politiet under fortrolighed og efter at have gennemgået et uddannelsesforløb skal administrere disse regler og disse oplysninger?

Det er et valg mellem disse to yderpoler, og vi kan altså sagtens leve med det forslag, der her er fremsat. Vi synes, det er fornuftigt i situationen, og vi er ikke bange for, at der er nogle personlige oplysninger, som bliver trådt for nær.

Kl. 11:28

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er lidt i forlængelse af det, fru Line Barfod spurgte om før. Det er jo fair nok, at man kan komme frem til forskellige vurderinger af, om det her er et godt eller et dårligt lovforslag, om man stemmer for eller imod, eller hvad man nu gør, men det, jeg hørte der blev efterlyst var: Hvilke overvejelser havde Venstres gjort sig, da partiet kom frem til, at man ville stemme for? Hvilke overvejelser har man gjort sig i forhold til de retssikkerhedsmæssige problematikker, som vel er i det her lovforslag, lige meget hvad man ender med at stemme?

Kl. 11:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:28

Kim Andersen (V):

Jeg henviser til det svar, jeg lige har afgivet til fru Anne Baastrup.

Formanden:

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:28

Kl. 11:28

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstår det. Vi har en lang række høringsvar, fra Institut for Menneskerettigheder, fra retssikkerhedsfolk, fra Advokatsamfundet, som alle sammen påpeger retssikkerhedsmæssige problemstillinger. Kan det så virkelig være rigtigt, at Venstre, som vel om noget er et retssikkerhedsparti, ikke har gjort sig overvejelser i den anledning? Det er mig helt uforståeligt.

Kl. 11:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:29

Kim Andersen (V):

Som jeg netop har forklaret for en tidligere spørger, har vi gjort os mange overvejelser i den sammenhæng – nogle principielle overvejelser, en stillingtagen til aktuelle begivenheder – og det er altså endt med, at i valget mellem flere onder synes vi, at det her er et nødvendigt og et godt forslag, som kan være med til at dæmme op for den tiltagende vold og uro, der er i forbindelse med store sportsbegivenheder.

Med den uddannelse, der skal gives til kontrollørerne, med den autorisation, de skal have, og med den fortrolighed, de pålægges, vil fortrolige, personfølsomme oplysninger ikke komme til at ligge og flyde rundtomkring i gaderne, og den personlige retssikkerhed er ikke trådt for nær.

Kl. 11:30

Formanden:

Tak til hr. Kim Andersen. Så er det hr. Flemming Møller Mortensen som ordfører.

Kl. 11:30

(Ordfører)

Flemming Møller Mortensen (S):

Vi har her at gøre med et lovforslag, som signalerer en ny og anden tid, også i Danmark. For 15 år siden var det et varemærke for landet at sende sympatiske, stille og rolige sportsfans, de såkaldte roligans, ud af landet for her at heppe på danske sportsudøveres præstationer – en adfærd, som i mange andre lande da var sjælden, grundet tiltagende vold i forbindelse med idrætsarrangementer.

Nu fremsættes der her et forslag om, hvordan vi inden for landets grænser værner mod vold i

forbindelse med lignende arrangementer. Det er et forslag, som vi i Socialdemokratiet finder nødvendigt og derfor støtter. Det gør vi, fordi sport og idræt tager afsæt i meget positive værdier som det at have det rart og sjovt i en stemning omkring det at konkurrere, opnåelse af velvære, selvværd og selvtilid samt styrkelsen af det sociale liv gennem fællesskaber.

Rigtig mange danskere i alle aldre deltager med stor glæde i idræt på den ene eller den anden måde, hvorfor sikkerheden i forbindelse med disse arrangementer vedkommer rigtig mange. Usikkerhed og utryghed må ikke ødelægge og overskygge glæden ved idræt.

I Socialdemokraternes idrætspolitiske udspil, »Danmark i topform«, har vi tydeligt udtrykt holdningen til vold, hærværk og hooliganisme i forbindelse med afvikling af eksempelvis fodboldkampe. Vi vil bekæmpe disse tendenser, hvor der er dukket en understrøm af vold op for voldens egen skyld. F.eks. bruger mindre grupper boldspillet som et træfpunkt for større eller mindre organiserede slagsmål. Det koster ikke bare deltagerne blå øjne og løse tænder, det er også en alvorlig trussel mod de øvrige tilskuere, mod idrætsklubbernes kontrollanter samt modspillere og dommere. Det fremsatte forslag er et middel mod disse tendenser.

Lovforslaget har været igennem en høring og er efterfølgende tilrettet, og fra socialdemokratiske side er vi meget tilfredse med tilretningerne på tre afgørende felter. Det er for det første, at loven nu også omfatter kampe i 1. og 2. division, for det andet, at personer, som skal varetage hooliganregisteret, uddannes, og for det tredje, at påbuddet om karantæne kan ankes. Dette betyder i praksis, at voldshandlingerne ikke bare eksporteres til lavere rangerende kampe, det betyder også, at autoriserede kontrollører gennem uddannelse lærer at overholde loven, og endelig betyder det, at en hurtig ankemulighed med efterfølgende hurtig sagsbehandling ved domstolene eksisterer.

Man må gå ud fra, at ministeren også er villig til at finde det fornødne personale og de dermed forbundne merudgifter, som det uvægerligt vil medføre, og det vil også give en øget arbejdsbyrde for politiet.

Idrættens organisationer inklusive fanklubberne har alle udtrykt en positiv indstilling til forslaget, hvilket er yderst vigtigt, for at loven i praksis bliver en succes. Skulle der trods retsinstantensernes medvirken opstå tvivl om den generelle retssikkerhed frem mod lovforslagets ende-

lige vedtagelse, vil vi meget omhyggeligt vurdere forholdene, for vi ønsker at bevare størst mulig retssikkerhed, samtidig med at vi får sat en stopper for fodboldvolden.

Vi vil også under udvalgsbehandlingen nøje se på, hvilke erfaringer andre lande har med tilsvarende lovgivning; navnlig den engelske ordning synes at være meget stram, men de har jo altså også problemer med hooliganisme af helt andre dimensioner, end vi har her.

Vi ønsker i sidste ende, at enhver idrætsbegivenhed kan afvikles uden politiets deltagelse. Vi vil også sende en appel til ministeren om at sikre en løbende evaluering af og orientering om loven.

Jeg vil hermed erklære, at vi i Socialdemokratiet er enige i lovens hovedsigte, nemlig at få fodboldvolden bragt ned og tilskuernes sikkerhed bragt op.

Sluttelig vil jeg gerne anmode ministeren om også at kigge på et målrettet arbejde i forbindelse med en fælles EU-indsats mod disse uromagere, som Socialdemokraterne i Europa-Parlamentet allerede ved flere tidligere lejligheder har gjort opmærksom på.

Kl. 11:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 11:35

Line Barfod (EL):

Når nu Socialdemokraterne er optaget af – hvilket vi vel alle er – at vi skal få fodbold til at være en god oplevelse, vil jeg gerne høre, om man så ikke også kunne overveje at støtte et krav om, at der skal ses på den forskning, der ligger internationalt.

Vi har jo set en forskningsrapport, som Justitsministeriet har været med til at støtte, og som anbefaler, at der kommer noget forskning også i Danmark om, hvordan man ved en anden tilgang og ved dialog mellem nogle af fanklubberne og politiet faktisk kan få fodboldkampene til at glide på en helt anden måde og kan få en selvtjustris blandt fansene osv. Dermed kan man bruge nogle metoder, som rent faktisk forebygger, at der kommer optøjer, og som samtidig ikke giver retssikkerhedsproblemer.

Vi Socialdemokraterne støtte, at vi skal have en sådan forskning og nogle sådanne forsøg?

Kl. 11:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 11:36

Flemming Møller Mortensen (S):

Det er Socialdemokraternes helt klare holdning, at det her lovforslag er ét element med hensyn til at eliminere et problem, og Socialdemokraterne synes, at vi til hver en tid skal stræbe efter at sikre den bedst mulige forskning og dermed en underbygning af den lovgivning, vi har i Danmark.

Om det på et senere tidspunkt måtte give resultater, som gør, at loven her skal gennem en revision, vil jeg ikke udelukke. Men vi er naturligvis medspillere i forhold til alle mulige forslag for at løse det aktuelle problem med uro i forbindelse med sportsaktiviteter.

Kl. 11:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, fru Marlene Harpsøe.

Kl. 11:37

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

Dansk Folkeparti har gennemgået lovforslaget vedrørende sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder. Lovforslaget indeholder initiativer, der skal højne sikkerheden ved idrætsbegivenheder, primært fodboldkampe, og sørge for, at fodboldbøller eller hooligans holder sig væk fra disse steder.

Her vil man gribe ind ved at give disse voldelige hooligans karantæne i en periode på 2 år, hvis de overtræder lovgivningen på bestemte områder eller opdigner til at overtræde sikkerheden ved idrætsbegivenheder.

Dansk Folkeparti har jo i årevis efterlyst et hooliganregister for effektivt at komme fodboldbøllernes hærgen til livs, og det er med glæde, at vi nu kan notere os, at regeringen har fulgt vores opfordring.

Vi har gentagne gange set eksempler på fodboldkampe, der er endt i vold, fordi hooligans planlægger og udfører vold ved disse begivenheder. Det er begivenheder, som ellers kunne have været en dejlig oplevelse for de andre tilskuere og for idrætsudøverne.

Netop dette element af planlagt vold er ganske forrykt. Mange af disse hooligans møder ikke op for at se fodbold, men først og fremmest for at uddele øretæver. Det er en tarvelig adfærd, når nogle på den her måde med vilje ødelægger de gode oplevelser for andre.

Desuden er det fuldstændig uacceptabelt at gøre sig til gerningsmand for vold eller lignen-

de, som måtte finde sted. Det glæder derfor Dansk Folkeparti, at justitsministeren har taget initiativ til dette lovforslag, da der har manglet en ordentlig indsats på området for at stoppe disse voldelige bøller, som gang på gang ødelægger det for andre og bruger vold, som om det var almindelige morsomheder.

Vi noterer os, at der i lovforslaget henvises til, at der er gode erfaringer med lovgivning på området både fra Storbritannien og fra Schweiz. Desuden er vi glade for, at dette initiativ også vil have en kriminalpræventiv effekt, fordi mulige voldsforbrydere nu kender til risikoen ved at udføre denne systematiske vold ved idrætsbegivenheder, nemlig at blive forment adgang til lignende begivenheder.

Vi hæfter os også ved, at dette kan være med til at skabe tryghed ved sportsbegivenheder for alle deltagere både inden for og uden for banen.

Overordnet vil jeg sige, at Dansk Folkeparti godt kan støtte forslaget, og vi ser frem til den videre behandling i udvalget.

Kl. 11:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er SF's ordfører, fru Anne Baastrup.

Kl. 11:40

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

SF er jo en del af politiforliget, og under forhandlingerne om politiforliget fik Det Radikale Venstre gennemtrumfet sit krav om, at vi skulle have et hooliganregister. Nej, det er måske lidt voldsomt sagt, men det er jo en diskussion, som vi har haft kørende gennem flere år.

Det, der er afgørende for SF, er, at vi får forhindret, at disse situationer opstår. Et eksempel kan være, at der pludselig under en helt stiltfærdig fodboldkamp på Bornholm opstår nogle helt uforudsigelige kampe. Og det er jo den type eksempler, hvor vi har ønsket at få nogle forebyggende elementer. Men når man laver et hooliganregister, som rent faktisk kan bruges af kontrollanter ved de forskellige fodboldkampe, så bliver vi utrygge.

Vi bliver også utrygge, når ministeren meget, meget smukt gør opmærksom på – Justitsministeriet er jo altid gode til at skrive sig ud af problemerne – at persondatabeskyttelsesdirektivet naturligvis overholdes. Ja, men vi var altså et par stykker, der i et par måneder sad på skødet af den daværende justitsminister hr. Frank Jensen og forsøgte at få ham til at forstå, at ét er per-

sondatabeskyttelsesdirektivet, noget andet er, hvad vi synes der skal gennemføres i dansk lov.

Det førte til en række ændringer af persondatabeskyttelseslovsforslaget, således at der kom nogle opstramninger.

Jeg er usikker på, om SF er bundet så meget, at vi skal stemme for det her. Det mener jeg ikke at vi er – ikke, når det har fået den her udformning. Men det er jo en sag, som vi hen ad vejen skal diskutere i Folketingets Retsudvalg.

Jeg har i hvert fald ikke som medlem af Retsudvalget og under de forhandlinger sagt ja til, at vi skal have etableret et register af den her karakter, hvor persondatabeskyttelsesloven efter min bedste overbevisning ikke er overholdt, og hvor Datatilsynet, Institut for Menneskerettigheder og andre siger, at proportionalitetsprincippet ikke er til stede.

Så jeg er dybt, dybt skeptisk over for det her lovforslag, og jeg havde i og for sig håbet, at Venstres tidligere retsordfører stadig væk ville have været retsordfører, således at vi kunne have haft en grundig debat om, hvor retssikkerheden er henne for disse mennesker, der risikerer at lande i det her register.

Men vi tager diskussionen i Retsudvalget.

Umiddelbart er min indstilling, at det her altså skal udsættes for nogle ændringer. Men der skal ikke herske tvivl om, at vi ikke vil have, at der er kampe mellem tilskuerne ved fodboldkampe; de skal koncentrere sig om bolden og det, der foregår på banen, og ikke andet. Men det her er efter min bedste overbevisning at gå for langt.

Kl. 11:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er den konservative ordfører, hr. Tom Behnke.

Kl. 11:43

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Rigtig mange mennesker har stor glæde af at gå til idrætsbegivenheder, f.eks. fodboldkampe. Mange, mange familiefædre tager sønnen ved hånden og går ud og ser fodbold og har en rigtig hyggelig dag.

Det er bare ikke så hyggeligt længere, som det har været. Igen og igen ser vi, at nogle synes, det er sjovere at lave ballade, arrangere slagsmål og angribe politiet. De ser stort på, at der er helt almindelige familier med børn til stede på stadion, for nu skal de have lov til at afreagere på hinanden, og det kan simpelt hen ikke være rigtigt. Det kan ikke være rigtigt, at vi er i en situation, hvor flere og flere beslutter at lade være

med at tage til fodbold, af frygt for at de kommer i klemme, fordi der er nogle ganske få ballademagere, som ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt.

Idrætsbegivenheder må ikke blive ødelagt af ballademagere, og derfor gør politiet i dag allerede meget for at være til stede og for at pågribe dem, der laver ballade. Men som spillereglerne er i dag, har en sådan ballademager altså mulighed for allerede næste weekend igen at dukke op til et idrætsarrangement og igen skabe sig og te sig – selvfølgelig med risiko for at blive pågrebet af politiet. Jo, den risiko løber man, men man har altså muligheden, og der er ikke nogen muligheder for politi eller kontrollører for at pille disse ballademagere ud, inden de når hen til stadion, eller i hvert fald senest når de står ved porten og skal ind på stadion.

Det er utrygt, fordi systemet, sådan som det er i dag, er for langsomt til at håndtere den type kriminelle, og derfor er det nødvendigt, at vi nu får bedre mulighed for at meddele en karantæne – altså et forbud mod at overvære en bestemt idrætsbegivenhed eller opholde sig i nærheden af idrætspladsen, hvis man er ballademager – og vel at mærke en karantæne, som der efterfølgende er mulighed for at håndhæve. Det er jo helt afgørende, for hvis der ikke er mulighed for at håndhæve en karantæne, hvorfor så idømme ben?

Angående ballademagerne – som jo er mit udtryk – er det selvfølgelig i forslaget juridisk beskrevet, at det er personer, som udøver vold, angriber politiet, indlader sig i slagsmål, kommer med trusler, udtrykker racisme, begår hærværk, overtræder våbenloven eller lovgivningen om euforiserende stoffer, overtræder loven om sprængstoffer osv. osv. Det er udtømmende beskrevet i forslaget, og det, det så går ud på, er altså, at denne person, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt, får en karantæne på indtil 2 år fra bestemte idrætsbegivenheder inden for et område af indtil 500 m fra idrætspladsen, gældende fra 6 timer før og til 6 timer efter begivenheden.

Den meddelte karantæne kan prøves ved domstolene, og hvis en borger, der er meddelt en sådan karantæne, ønsker den prøvet ved domstolene, skal der ske en særlig hurtig behandling, dvs. inden for en uge. Meget, meget hurtigt kan man altså få afgjort, om det var berettiget eller ej, at man blev meddelt en karantæne, og det må siges at være retssikkerhed.

Samtidig er der regler i forslaget, der gør, at karantænen rent faktisk kan håndhæves, og som jeg sagde tidligere, er det helt afgørende, at de, der står ved stadion og skal kontrollere, hvem der kommer ind, ikke behøver at spørge hver eneste gæst, om den pågældende hedder Jørgen Jørgensen eller Peter Petersen, for at finde ud af, om den pågældende har karantæne. Næh, kontrollørerne kan have en liste med billeder af de heldigvis få, der ikke må komme ind, og derfor kan de nøjes med at genere dem og sige: I må ikke komme ind, væk fra området! Det synes jeg er fint, specielt fordi kontrollørerne fremover bliver uddannet og autoriseret til denne ordning, fordi politiet ved hver eneste begivenhed konkret skal vurdere, hvem det er relevant at udlevere oplysninger om, og fordi det kun er specielle kontrollører, der kan få lov til at få disse informationer. Dermed burde retssikkerheden absolut være i orden, det er i hvert fald vores klare overbevisning.

Forslaget her vil meget mere end så meget andet forebygge uroligheder og øge sikkerheden ved idrætsbegivenheder i fremtiden, for hvorfor skulle man rejse fra den ene ende af landet til den anden, vel vidende, at allerede når man nærmer sig stadion, vil man blive pågrebet og ikke bare afvist? Næ, så er det en overtrædelse af karantænen, og dermed bliver man altså pålagt en straf. På den måde kan vi sikre, at ballademagerne ikke weekend efter weekend ødelægger det for almindelige mennesker, og derfor er det her et supergodt forslag, som vi fra konservativ side giver fuld opbakning.

Kl. 11:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er en enkelt kort bemærkning. Fru Line Barfod.

Kl. 11:48

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Tom Behnke angående de mere vidtgående retssikkerhedsmæssige konsekvenser af den tankegang, der ligger bag forslaget.

Problemet er, at det ikke bare bliver sådan, som retstilstanden er i dag. Hvis man får en dom for at have gjort noget, kan domstolene også tage stilling til, om den skal følges op af en straf, f.eks. udelukkelse fra at deltage i nogle ting og forbud mod at komme på bestemte områder i en periode eller noget lignende. Her siger man tværtimod, at sigtede kan få karantæne, selv om de i princippet er uskyldige, indtil de bliver dømt, og at det, at de er mistænkt for at have

gjort noget, er nok til, at de kan få karantæne, selv om man ikke kan være sikker på, at de vil gøre noget fremover.

Er det noget, hr. Tom Behnke mener vi også skal udvide til andre områder af samfundslivet, f.eks. ved koncerter eller ved butikcentre eller andre steder? Skal man også her på samme måde kunne udelukke en større og større del af befolkningen fra at deltage, fordi det er en nem måde at forebygge uroligheder på, eller hvad?

Kl. 11:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:49

Tom Behnke (KF):

Nu skal vi lige huske på, at den meget principielle diskussion har Folketinget sådan set taget for mange år siden. Her er det jo ikke første gang, man får en sådan mulighed.

Hvad angår restaurationslovgivningen, er der mulighed for at idømme påbud om ikke at komme bestemte steder, allerede inden dommen er afsagt, altså allerede når personen er sigtet. Ifølge den tidligere politivedtægt var det også muligt, og det står jo også i de nye politilove, at pålægge folk, at de ikke må komme i et bestemt område, hvis de f.eks. handler med euforiserende stoffer eller driver ulovlig prostitution eller lignende. De kan simpelt hen få et påbud, allerede inden der er afsagt dom, så det er altså ikke noget nyt.

Her gør vi det bare på et område, hvor det er nødvendigt. Når en ballademager weekend efter weekend laver slagsmål, angriber politiet osv. osv., kan vi jo ikke have, at fordi retssystemet kan være noget langsommeligt her i landet, så der kan gå et halvt eller et helt år, inden vedkommende får sin endelige dom, og før man kan give en karantæne, for i al den tid kan den ballademager altså blive ved og ved, og det vil vi altså ikke være med til. Ballademagere skal stoppes her og nu.

Kl. 11:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:50

Line Barfod (EL):

Vi bliver næppe enige på det her punkt, så lad mig prøve noget andet.

Af nogle studier og også den rapport, der er fremlagt som baggrundsmateriale til i dag, og som er støttet af Justitsministeriet, kan man se, at nøjagtig de samme fangrupper opfører sig utrolig forskelligt ved fodboldkampe, alt afhæn-

gigt af hvilken strategi der bliver brugt fra politiets side, og om der er en dialog eller ej. Giver det ikke hr. Tom Behnke anledning til at overveje, om man ikke burde gå videre ad den vej og se, hvad vi kan gøre for indretningen af stadionerne, for den måde politiet agerer på, og for den måde de organiserede fangrupper prøver at forberede sig på osv., så man forebygger, at det overhovedet kommer dertil, at der er nogle optøjer, og at der er noget, som gør, at folk kommer ud i slagsmål eller andet, så man skal til at tage de redskaber i brug? Og vil hr. Tom Behnke støtte, at vi skal have noget mere forskning og udvikling på det her område?

Kl. 11:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 11:51

Tom Behnke (KF):

Det er fint, at der bliver spurgt igen, for tiden løb jo ud for mig før.

Lad mig gøre det hurtigt og præcist. Med hensyn til at indrette stadione er det jo så heldigt, at lovforslaget også indeholder bestemmelser om det, så den del er med, og med hensyn til forskning ligger der jo tonsvis af forskning til grund for lovforslaget. Vi har jo allerede set på, hvordan man har gjort i England, og det er jo netop det, man gjorde i England, som bevirkede, at antallet af overfald og slagsmål faldt.

Lad mig så præcisere med hensyn til det forrige spørgsmål: Hvis man bliver pålagt en karantæne, kan man få den prøvet ved domstolene allerede inden for en uge. Når domstolen skal vurdere den, skal den jo vurdere den sigtelse, der ligger til grund for, at man er medlet i en karantæne, plus om forudsætningerne for karantæne er til stede – altså om der er risiko for, at vedkommende vil gøre det igen i fremtiden, hvis han ikke får en karantæne. Det vil blive afgjort af domstolen inden for en uge, og man kan da ikke få en større retssikkerhed.

Kl. 11:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 11:52

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

I Det Radikale Venstre ser vi med stor alvor på den vold, der kan være i forbindelse med større sportsbegivenheder – og sådan set også på den vold, der kan være i forbindelse med mindre,

men nu er det ikke det, det handler om her. Derfor er det jo rigtigt, som også fru Anne Baastrup var så venlig at gøre opmærksom på, at Det Radikale Venstre ved forhandlingerne om flerårsaftalen for politi- og anklagemyndighed var et af de partier, der, sammen med Dansk Folkeparti – æres den, der æres bør – mest kraftigt arbejdede for, at man skulle lave nogle tiltag for at komme den her vold til livs. Og det skammer jeg mig sådan set ikke over.

Der er nemlig ved en del sportsbegivenheder problemer med en særlig hård kerne af fodboldbøller, de såkaldte hooligans. Og det er baggrunden for, at forligspartierne, som jo altså er seks ud af Folketingets otte partier, var enige om, at der skulle gøre noget ved det her uvæsen.

I Det Radikale Venstre vil vi meget gerne være med til at løse problemerne. Og jeg synes sådan set, at man har givet en del indrømmelser i forbindelse med de høringssvar, der har været; jeg synes faktisk, at man fra Justitsministeriets side har været opmærksom på en del af de indsigelser, der er kommet til det her lovforslag. Men der er to forhold, som vi stadig væk godt kunne tænke os at se nærmere på i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

For det første handler det om hele det her spørgsmål om, hvem det er, der bliver udelukket. Vi talte jo oprindeligt for, at man skulle have et hooliganregister for dømte, her i forslaget har man stadig væk et hooliganregister for sigtede, men der er jo en eller anden form for forskel, som er afgørende i vores verden. Jeg synes dog, at det er positivt, at en sådan udelukkelse kan indbringes for domstolene. Men der kan jo stadig væk godt være en eller anden form for retssikkerhedsmæssig detalje i, om der er tale om dømte eller ikkedømte. Jeg kunne i hvert fald godt tænke mig, at vi under udvalgsbehandlingen gik lidt mere ind i at se på det. Man kan hurtigt bringe det for domstolene, men hvor hurtigt vil behandlingen f.eks. være ved domstolene? Hvor lang tid kan det egentlig risikere at komme til at tage? Kan der være en problematik der, som vi eventuelt kunne se på?

For det andet er der jo spørgsmålet om videregivelse af fortrolige oplysninger til de her autoriserede kontrollører, der nu kommer. Der kan jo godt sættes spørgsmålstegn ved, om det uddannelsesmæssige niveau så at sige er højt nok for den persongruppe, som ville få de her oplysninger. Bliver kredsen af ikkemyndighedspersoner, der får adgang til personfølsomme oplysninger, for stor? Der synes jeg også, at det er

værd at tage en diskussion i udvalget om, hvad det er for en gruppe, og hvad det er for en form for uddannelse, de skal have, og hvad det præcis er for oplysninger, de skal have. Kan man gøre det på en måde, sådan at vidensniveauet om, hvad den enkelte har gjort, og hvem vedkommende er, bliver så lavt som muligt, samtidig med at det kan lade sig gøre at administrere det.

Når det er sagt, vil jeg henlede opmærksomheden på, at vi jo også stadig væk kunne tage andre midler i brug over for det her. Det Radikale Venstre har jo tidligere været en meget kraftig fortalende for, at klubberne også kunne være med til at betale for det politiudbud, der skal bruges i forbindelse med det her hooliganuvæsen. Faktisk tror vi, at det er sådan, at hvis klubberne nu skulle være med til at betale for den politiindsats, der skal være, så kunne det jo godt være, at klubberne også var endnu mere aktive i det præventive arbejde. Det har vi foreslået. Vi har i øvrigt – igen i den her uheldige og mærkelige alliance – været glade for, at Dansk Folkeparti er det eneste parti, der, så vidt jeg husker, har støttet os i den sag. Så er vi faktisk også glade for, at Politiforbundet også har været ude og støtte tanken om, at klubberne kan være med til at betale. Men jeg håber faktisk, at det er en tanke, som vi også kunne dyrke lidt mere. For jeg tror faktisk, at den præventive effekt, det har på klubberne, kunne være mindst lige så god som det strammeragtige tiltag, som vi nu tager over for den enkelte bølge, om jeg så må sige.

Kl. 11:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det Ny Alliances ordfører, og det er hr. Naser Khader.

Kl. 11:57

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Vold og sport hører ikke sammen. Sport er grundlæggende leg og underholdning, også selv om der på banen forekommer episoder, hvor fysiske aktiviteter overskrider spillets regler og udarter sig til vold mellem deltagerne. Det har vi bl.a. dommere, linjevogtere og idrætsklubberne selv til at tage sig af. Noget ganske andet er voldelige tilskuere, som opsøger sportsbegivenheder for bevidst og planlagt at udøve vold mod andre. Dem kalder vi hooligans, og deres voldsaktiviteter ødelægger fornøjelsen for et stort antal tilskuere og fredelige fans.

Det er naturligvis helt uacceptabelt, og derfor er det godt, at justitsministeren nu kommer med et udspil til at forebygge og bekæmpe hooliganisme. Udspillet har godt nok været længe undervejs, for det er næsten 3 år siden, en arbejdsgruppe inden for politiet afgav en rapport om bekæmpelse af hooliganisme i Danmark med en række konkrete anbefalinger. Men bedre sent end aldrig, og det var måske episoden med en tilskuere, som angreb en dommer under en fodboldkamp, der fik sat gang i tingene i Justitsministeriet.

Lovforslaget indeholder forskellige muligheder for indgreb og reguleringer. Den foreslåede generelle karantæneordning er et ganske vidtgående indgreb i en persons frihedsrettigheder, så den må bruges med omtanke. Det beroliger mig dog i denne forbindelse, at afgørelsen om karantæne kan indbringes for domstolene. Samtidig har jeg noteret mig, at der øjensynligt har været gode resultater med den slags indgreb i Schweiz og i England. Det står der i bemærkningerne, men der står desværre ikke noget om erfaringerne fra Sverige. Det undrer mig lidt, at vi ikke har fået en vurdering fra myndighederne i vort naboland, men det får vi måske under udvalgsarbejdet.

Jeg synes også, det er en god idé at autorisere og uddanne kontrollørerne ved idrætsbegivenheder, så de bliver bedre til at udføre deres arbejde. I den forbindelse er det naturligvis fornuftigt at forsyne dem med en række oplysninger om karantæneramte personer, herunder fotos, selv om der også her kan opstå problemer i forhold til den enkeltes retssikkerhed. Det er der en række høringspartnere, der har ytret kritik af, og deres synspunkter må naturligvis indgå i udvalgsarbejdet. For en sådan ordning taler dog, at det jo ikke vil være muligt for kontrollørerne at forhindre de karantæneramte i at få adgang til stadion, hvis de ikke kan identificere dem. Jeg må så gå ud fra, at man i den uddannelse, kontrollørerne skal have, gør meget ud af at sikre sig, at de forstår vigtigheden af, at personoplysninger skal behandles med omtanke, og at det er strafbelagt at overtræde tavshedspligten.

Endelig åbner lovforslaget op for, at politiet kan komme med konkrete påbud om den sikkerhedsmæssige indretning af idrætsanlæg. Ministeren skal også kunne fastsætte regler om godkendelse af steder, hvor der afholdes idrætsbegivenheder. Det forekommer fornuftigt at tage dette aspekt med, så det kan vi i Ny Alliance støtte.

Lovforslaget indeholder mange bemyndigelser til ministeren, og det er naturligvis på den ene side helt i orden, at vi ikke skal detailregulere området direkte i lovgivningen, men det skaber på den anden side også et behov for, at vi får lidt mere at vide af ministeren om, hvordan hun har tænkt sig at bruge bemyndigelserne. Vi må også have mere at vide om, hvordan man tænker sig effektivt at håndhæve karantæneordningen, dels for at kunne holde karantænerne ude og dels for at sikre den størst mulige præventive effekt.

Med disse ord kan vi i Ny Alliance støtte lovforslagets gennemførelse.

Kl. 12:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Den sidste ordfører er Enhedslistens ordfører, og det er fru Line Barfod.

Kl. 12:01

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

At gå til fodbold skulle jo helst være noget, der er sjovt og spændende, en god oplevelse, og derfor er det selvfølgelig dybt problematisk, hvis der opstår slagsmål, hvis der opstår voldsom chikane, hvis der, som vi har set flere gange, er grøbund for stærkt højreorienterede grupper, som både på fodboldbanen og blandt de andre tilskuere prøver at chikanere folk med mørk hud, et andet navn, eller hvad det kan være. Så selvfølgelig er det her et område, hvor det er rigtig vigtigt at diskutere: Hvad er det vi kan gøre?

Samtidig mener vi i Enhedslisten, at det er vigtigt at se på, hvad der er af retssikkerhedsmæssige forhold. Vi mener, at det er rigtig vigtigt, at det, vi gør, er retssikkerhedsmæssigt i orden – også i forhold til persondataloven.

Derudover er vi optaget af at se på, hvad vi egentlig tror på virker for at få så få konflikter som muligt, så det kan være en god og fredelig oplevelse. Og der er vi altså meget betænkelige ved, om det her kommer til at føre til flere konflikter.

Derfor vil jeg gerne høre, om ministeren har tænkt sig at bruge sin bemyndigelse til kravene til uddannelse af kontrollører til at sikre, at der også skal indgå konflikthåndtering i den uddannelse, de skal have, for jeg kan sagtens forestille mig, at der kommer til opstå masser af konflikter, når man står og skal kontrollere folk, der kommer ind.

Som jeg har været inde på under de korte bemærkninger, tror jeg også, at det er rigtig vigtigt, at vi begynder at se på, hvordan politiet håndte-

rer de forskellige situationer. Hvad er det, der gør, at man kan have to forskellige fodboldkampe med meget kort mellemrum og med de samme fangrupper, hvor den ene kamp bliver til store optøjer, og den anden – som Flemming Steen Munch fra Københavns Politi konstaterede bagefter – var en af de fredeligste fodboldaftner, vi har haft længe? Og hvor forskellen er altså bl.a. ligger i, hvordan politiet har valgt at køre deres strategi: Om de har valgt at lægge op til, at det skal være konfrontation, og er massivt til stede i kampdragter osv., eller de har valgt at lægge op til, at det her skal være en fredelig oplevelse, og derfor ikke er lige så synlige og slet ikke i kampdragter.

Det er utrolig vigtigt at se på, hvordan psykologien er med hensyn til, om man gør folk bange og får oprappet konflikter eller man får det til at være fredeligt. Tilsvarende refereres der i den rapport, som Justitsministeriet har støttet er blevet udarbejdet, fra EM i Portugal, hvor man havde to forskellige politikorps, som håndterede situationen meget forskelligt, og hvor man derfor også kunne se, at resultatet blev meget forskelligt, afhængigt af hvad det var for et af de to politikorps, der tog sig af de forskellige fodboldkampe.

Jeg tror også, at det rigtig vigtigt at gå ind i en meget tæt dialog med de organiserede fans og diskutere, hvordan de kan være med til også at have noget selvjustits; hvad de kan være med til at gøre.

Og så tror jeg, at det er vigtigt også at se på, hvordan man kan få en dialog, og hvordan man kan sikre en hurtig opklaring af, hvad der er foregået i de situationer, hvor der så indimellem er gået noget galt.

Det, vi har set i sagen med tilskuerne fra Malmø, hvor der blev vist nogle meget voldsomme billeder af tilskuere, der blev slået med knipler, og hvor der stort set ikke ser ud til at ske noget som helst i klagesagen – jeg tror, der gik 1 ½ år, før man fra Sveriges side for alvor begyndte at spørge til, hvad der egentlig skete i den sag, og før, statsadvokaten for alvor begyndte at få nogle afhøringer af politiet osv. – er ikke med til at opbygge en tillid blandt tilskuerne til, at tingene bliver undersøgt og man får en afklaring af, hvad der egentlig er foregået. Det tror jeg også er vigtigt at tage fat i.

Som forslaget ligger her kan vi ikke støtte det. Som jeg har været inde på, mener vi, at det er problem, at man tager folk, som kun er sigtede og ikke dømt, med i et register. Vi er usikre på,

om et register ikke vil føre til mere konflikt frem for mindre. Og så mener vi altså, at det en helt anden tilgang, der skal til.

Endelig har jeg et sidste spørgsmål vedrørende udveksling med andre lande: Vil de her oplysninger om, hvem der har fået karantæne, også kunne videregives til andre lande, både til deres myndigheder, men eventuelt også til kontrollører i andre lande? Og hvis det er sådan, at de kan videregives, hvilke krav vil der så være til, hvem de videregives til?

Kl. 12:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning til fru Line Barfod, og det er fra hr. Tom Behnke.

Kl. 12:06

Tom Behnke (KF):

Jeg kan forstå, at fru Line Barfod mener, at det er alle andre, der skal ændre adfærd. Politiet skal ændre adfærd, kontrollørerne skal ændre adfærd, de øvrige publikummer skal ændre adfærd, men det er, som om det er fuldstændig ligegyldigt med dem, der laver ballade. Hvis bare alle vi andre og hvis politiet ændrer adfærd, skal de her – nu er der grænser for, hvilke ord man må bruge i Folketinget, så jeg nøjes med at sige ballademagere – nok finde ud af at opføre sig ordentligt, for i virkeligheden er det alle andres skyld, at de bliver aggressive og føler behov for at komme af med nogle ting. Det er politiets massive tilstedeværelse, der gør, at de her publikummer flere uger før en fodboldkamp på mobiltelefonerne aftaler at mødes og slås. Det er, fordi de ved, at politiet vil være massivt til stede den pågældende dag. Det ved de jo ikke noget som helst om.

Det, jeg vil høre, er: Vil fru Line Barfod slet ikke stille nogen krav til ballademagerne?

Kl. 12:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:07

Line Barfod (EL):

Jo, jeg mener bestemt, man skal stille krav om, at folk hverken begynder at slås med andre, kommer med racistiske tilråb eller på anden måde overtræder lovgivningen. Det er der krav om i lovgivningen allerede.

Men min oplevelse, det, jeg kan se af forskningen, og det, jeg hører fra folk, der deltager, er, at det heldigvis er meget få af dem, der går til fodbold, som laver ballade. Det er ikke mange, der på forhånd planlægger, at de nu vil hen og slå nogle andre ned. Derfor er spørgsmålet:

Hvordan gør vi det bedst, når vi vil isolere de få, der laver ballade? Hvordan får vi bedre de andre tilskuere med på at isolere de få, der vil lave ballade? Det er det, jeg er optaget af.

Selvfølgelig skal der være krav om, at man ikke må lave ballade.

Kl. 12:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Tom Behnke for endnu en kort bemærkning,

Kl. 12:07

Tom Behnke (KF):

Det er jo betryggende, at også fru Line Barfod er optaget af, hvordan vi forhindrer det her, men vi hører ikke nogen svar. Fru Line Barfod er bare optaget af det, men man må da have nogle alternative svar. Hvis ikke man støtter det foreliggende forslag fra regeringen, må man da have nogle andre ideer til, hvordan vi forhindrer, at ballademagerne weekend efter weekend efter weekend optræder voldeligt, angriber politiet osv. osv. Hvordan forhindrer vi det?

Hvis man først skal sigte den pågældende for en forbrydelse og derefter til domstolene, som skal have tid til at behandle sagen, og hvis den sigtede så har en af de kendte forsvarere, kan der gå et helt år, inden vedkommende får sin sag for domstolen. Og først til den tid, når der er afsagt endelig dom, som selvfølgelig bliver appelleret til landsretten, som så igen skal bruge tid på at afsige den endelige dom, kan man meddele karantæne. Vedkommende kan altså weekend efter weekend optræde voldeligt og meget mere, uden at man kan sige til vedkommende, at han overhovedet ikke må komme i nærheden af stadion. Hvordan vil fru Line Barfod løse det problem, hvis ikke det netop er på den her måde?

Kl. 12:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 12:09

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at vi er dybt uenige om, hvordan det her problem skal løses, men jeg har både i de korte bemærkninger og her i min ordførertale henvist til den rapport, der ligger, og som påviser meget store forskelle på, hvor meget ballade der er, afhængigt af hvilken strategi man vælger, ligesom indretningen af stadion og mange andre ting har betydning. Vi kunne også se på udskænkning af alkohol og andre ting. Der ligger klare eksempler på, at fodboldkampe med nøjagtig de samme fangrupper forløber vidt forskellige, afhængigt af hvilken strategi man væl-

ger, og det er det, jeg mener vi skal se meget dybere på.

Vi skal have en meget tættere dialog både med politiet og med de forskellige organiserede fangrupper og især med dem imellem om, hvordan vi kan prøve at isolere de få ballademagere, der er. Hvad kan vi konkret gøre for, at det ikke bliver noget, som mange deltager i, og der bliver et stort slagsmål, men at der kun er nogle få ballademagere, som man så kan tage fat i?

Kl. 12:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 12:10

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne indlede med at takke for den ret store opbakning, der generelt er til det her lovforslag. Jeg fornemmede faktisk en opbakning blandt alle ordførerne, og her lyttede jeg bl.a. meget til, hvad hr. Kim Andersen på vegne af Venstre sagde, nemlig at vi i Danmark jo har en meget stor kærlighed til det at gå ind og se idrætsbegivenheder, f.eks. fodboldkampe. Det er en nationalsport i sig selv at være tilskuer, og det skulle gerne blive ved med at være sådan, at man trygt og roligt kan gå ind og nyde en fodboldkamp og have det hyggeligt.

Desværre er der altså bare, som også flere har været inde på i dag, en tendens til, at der er en meget lille gruppe, der udgør et problem – og her taler jeg altså ikke om de store fankubber, der gør et kæmpe stykke arbejde, bakker op om deres hold og kommer til kamp efter kamp, uanset hvordan deres hold spiller. Det er jo ikke dem, der udgør et problem, men der er altså en lille gruppe af folk, der har gjort det til deres speciale at møde op og lave ballade på fodboldstadioner – nogle gange, som hr. Tom Behnke påpegede for et øjeblik siden, simpelt hen for at deltage i organiserede slagsmål med andre grupper, andre gange bare for at genere alle andre. Nogle af de eksempler, som i hvert fald efter min opfattelse er dem, man må tage allermest afstand fra, er grupper, som har rene fremmedfjendske, racistiske motiver, og som benytter enhver lejlighed til at fremture med disse på både den ene og den anden voldelige måde, når de møder op på fodboldstadioner.

Det er klart, at samfundet over for det ikke bare kan sidde på hænderne og sige: Fy, fy, det må I ikke. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg synes, at det ikke mindst har været vigtigt at skelne til de erfaringer, man har gjort sig i andre lande, der har endnu større problemer med hooli-

ganisme, og hvad de har gjort for at dæmme op for de tendenser. For mig at se har det været helt afgørende, at vi fandt en model, der retssikkerhedsmæssigt selvfølgelig var fuldt ud ansvarlig, det skulle være en model, der var effektiv og velfungerende, og endelig skulle det være en model, der målrettede sig mod dem, der er et problem, ikke mod de titusindvis af fuldstændig fredelige mennesker, der går til fodbold hver eneste weekend, og som forholder sig i ro. Og det synes jeg at lovforslaget her i den grad medvirker til.

Hr. Flemming Møller Mortensen spurgte til ting, og jeg vil gerne takke for opbakningen fra Socialdemokratiets side til forslaget. Det ene spørgsmål gik på, om der er noget samarbejde i EU-regi på det her område, da der jo er kampe, der foregår på tværs af EU's grænser, og da det måske også har en relevans i et politimæssigt samarbejde. Til det vil jeg svare et rungende ja. Der er et rigtig godt samarbejde, der bl.a. bygger på rådskonklusioner, der har været i forbindelse med større sportsbegivenheder, for at sikre, at man samarbejder med hinanden – det gælder f.eks. afvikling af VM, EM osv. – så det lokale politi har viden om, hvilke personer man skal holde øje med og tage hånd om. Der er et godt samarbejde, og der er jo i det hele taget et meget velfungerende samarbejde mellem de politimæssige myndigheder i de forskellige lande.

Det andet spørgsmål, som den socialdemokratiske ordfører stillede, gik på, hvad det kommer til at koste af ressourcer for politiet med den nye ordning, vi lægger op til. Det vil jeg sige jeg er rigtig glad for at kunne svare på, for de erfaringer, man har fra bl.a. England viser faktisk, at det her kommer til at spare på politiets ressourcer. Jeg kan henvise til afsnit 3.2.3. i lovforslagets bemærkninger.

Jeg synes, det er meget illustrativt, at siden man i 2000 i Storbritannien indførte ordningen med banning orders, er fodboldrelaterede anholdelser faldet med 22 pct. de seneste 3 år, og 43 pct. af de regulerede fodboldkampe afvikles nu helt uden politi. Der er årligt 38,6 millioner tilskuere til de regulerede fodboldkampe, men ved 80 pct. af kampene anholdes der kun én eller slet ingen personer, og anholdelser i forbindelse med fodboldrelateret vold er faldet med 46 pct. i løbet af 3 fodboldsæsoner. Der er derfor ingen tvivl om, at det, at man går ind og får taget hånd om dem, der laver ballade, er noget af det, der fritager politiet fra at bruge en masse ressourcer på noget, de egentlig ikke skulle bru-

ge ressourcer på, men det er altså også med til at skabe en langt bedre stemning for de mange, som møder op på fodboldstadioner for at se fodbold og ikke for at se på slåskampe.

Til fru Marlene Harpsøe fra Dansk Folkeparti vil jeg sige, at jeg takker for den meget positive ordførertale, og jeg kan så sige, at det er fuldstændig korrekt, at Dansk Folkeparti, faktisk lige siden det her er begyndt at ulme og blive et problem, har været meget optaget af, at vi fik nedsat en arbejdsgruppe og fik set på problemet, og at der også kom nogle løsninger til, hvordan vi så kunne håndtere problemet. Der kan man sige at lovforslaget i dag er en del af løsningen – med oprettelsen af den nationale database osv. – men det er klart, at det her jo ikke står alene. Ude i fanklubberne, ude i den enkelte klub, i DBU og i Divisionsforeningen er det her jo også et område, man arbejder målrettet med at gøre noget ved. Jeg vil i hvert fald sige, at jeg er fuldstændig enig med Dansk Folkeparti i, at det her er nødvendigt. Man kan sige, at det er lidt trist, at det er kommet så vidt, at vi inden for sportens verden nu skal til at sortere bestemte persontyper fra, fordi de ødelægger glæden for alle os andre, men ikke desto mindre er det nødvendigt.

Til fru Anne Baastrup vil jeg sige – og det er sådan set også lidt et svar til hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Det Radikale Venstre – at hvis man sådan skal være helt tro mod historien, er det fuldstændig korrekt, at det var Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti, der under vores forhandlinger om et nyt politiforlig var meget optaget af at gå ind og se på den her problemstilling: Hvad gør vi ved de problemer, der er på stadioner, og ved, at meget store politiresourcer bliver brugt på at opretholde ro og orden? Jeg skal ikke kunne sige, om Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti havde præcis den samme dagsorden, men der var i hvert fald fra hvert partis stol et ønske om at tage det med.

Der var i politiforligskredsen enighed om, at der skulle ses på det, men jeg mener ikke, at man skal tolke det derhen, at der er en forpligtelse til at stemme for det her lovforslag. Hvis erfaringerne fra England også skulle vise sig at holde stik i Danmark, betyder det, at det frigør betjente til andet, men jeg mener ikke, at man er forpligtet til at stemme for det her lovforslag. Det synes jeg ville være at gå for vidt, og det betyder også, at SF selvfølgelig er frit stillet til at kunne tage endelig stilling til, om det er et forslag, som SF vil fremme ved tredjebehandlingen.

Hr. Tom Behnke vil jeg også meget gerne take mange gange for ordførertalen, ikke mindst for den fokusering, der var på, at det her altså handler om at få gjort noget effektivt ved problemet. Problemet er jo lidt, at det lidt er den samme gruppe, der bliver ved med at rende rundt og lave ballade. I dag har klubberne jo en mulighed for at sige til bestemte personer, at de ikke må komme på deres stadion. Men klubberne kan jo ikke sige, at de heller ikke må komme på stadionet i Randers eller et andet sted, og det er jo med til at vanskeliggøre tingene. Derfor er jeg helt enig med Tom Behnke i, at det her meget handler om at lave et system, som virker. Det kan også være med til at have en forebyggende effekt, at ballademagerne ved, at deres handlinger har konsekvenser.

Fra hr. Simon Emil Ammitzbølls side hørte jeg en ordførertale, der svagt hældede mod et ja – og dog alligevel ikke helt, men det ville jo altså heller ikke være Det Radikale Venstre, hvis vi sådan fik en helt klar besked om den her slags ting. Nej, spøg til side, jeg er faktisk meget positivt overrasket over, at hr. Simon Emil Ammitzbøll anerkender, at der er blevet lyttet meget til den kritik, der har været efter høringsrunden, og jeg er helt overbevist om, at det bl.a. har været medvirkende til, at Det Radikale Venstre er blevet mere positivt indstillet over for lovforslaget nu, end da det forelå i sin oprindelige form.

Nu var hr. Kim Andersen yderst beskeden, da hr. Kim Andersen skulle besvare spørgsmål fra nogle af ordførerne her i salen, men jeg vil sige, at der jo ingen tvivl er om, at der er foregået et meget intenst arbejde med at gå de kritiske hørings svar igennem. Her tænker jeg ikke mindst på hørings svarene fra Advokatrådet og Institut for Menneskerettigheder, og der kan jeg i hvert fald sige, at såvel partiet Venstre som Det Konservative Folkeparti jo undervejs har været meget optaget af at sikre, at vi var imødekommende over for den kritik, der var, sådan at der ikke blev de store retssikkerhedsmæssige diskussioner, som det oprindelige lovforslag lægger op til. Jeg synes, sagt i al fairness, at hr. Kim Andersen skal have anerkendelse for det, og at det har været meget vigtigt.

Som lovforslaget ligger nu, har vi faktisk forsøgt at imødekomme den kritik, der har været ikke mindst fra de høringsberettigede parter, jeg lige har redegjort for. Men hr. Simon Emil Ammitzbøll havde så yderligere et par spørgsmål, og en af de ting, som jeg kunne forstå at Det Radikale Venstre fortsat er lidt bekymrede over,

er spørgsmålet om det her med, at sigtede kan blive idømt en karantæne, og hvordan den her hurtige domstolsprøvelse så vil komme til at virke.

Kl. 12:20

Sådan som reglerne er opstillet, er der altså den her mulighed for, at en person, der er utilfreds med at blive idømt en karantæne, indsender en klage, og så skal politidirektøren inden 1 uge efter modtagelsen sørge for at gå videre med sagen. Det betyder altså også, at det retsmøde, der efterfølgende skal afholdes, også forudsættes at blive afholdt hurtigst muligt, efter at politidirektøren har indbragt sagen for retten. Det fremgår også af lovforslagets bemærkninger på side 14, afsnit 3.5., vil jeg sige til hr. Simon Emil Ammitzbøll, hvordan der er tiltænkt et system, uden at man forlanger, at hverken politi eller Folketing skal til at dirigere domstolens sagsbehandling, og hvilke sager der skal rykkes forrest, så det er altså forudsat, at der bliver en særlig hurtig domstolsprøvelse.

I øvrigt vil jeg sige, da der er flere af ordførerne, der har ønsket ting uddybet under udvalgsbehandlingen, og der medvirker jeg naturligvis gerne.

Til hr. Naser Khader vil jeg også sige tak for positive tilgang. Jeg har noteret mig, at det er meget væsentligt for Ny Alliance, at vi, når vi fastsætter uddannelseskravene, tager ekstra meget hensyn til, at vi har at gøre med følsomme personoplysninger, der skal behandles varsomt, og at det derfor stiller helt særlige krav til de kontrollører, der så får adgang til de oplysninger. Jeg har noteret mig, at Ny Alliance er positive over for forslaget, men altså med ønsket om ud fra sådan almindelige retssikkerhedssynspunkter at der så også sørges for, at de personer, som har adgang til det, er velkvalificerede. Så er jeg for øvrigt fuldstændig enig med hr. Naser Khader i, at det skal være fredeligt at gå til fodbold. Naturligvis skal det det. Man kan sige, at det, der har været vores varemærke – jeg tror, det var hr. Flemming Møller Mortensen, der nævnte det – nemlig roligans, er kendt i hele verden. Altså, det kan jo ikke være rigtigt, at det nu skal afløses af, at man i hvert fald i én fodboldkamp har oplevet en fodboldtøse, der løb ind på banen og forsøgte at slå ud efter en dommer. Det er jo ikke det billede, man ønsker skal efterlades i udlandet af Danmark. Derfor handler det også om at få roligankulturen op i højeste gear igen. Jeg tror faktisk, at det her kan være med til at understøtte det.

Til fru Line Barfod vil jeg starte med at sige – og det er spændende, om vi nu får en drøftelse, der varer 2, 3 eller 4 timer – at det er fuldstændig rigtigt, at der er mange måder, hvorpå man kan løse en konflikt. Jeg er også enig med fru Line Barfod i, at en af de ting, der er væsentlige, er, at de kontrollanter, der kommer til at skulle stå og administrere de her regler og altså i sidste ende kan sige til en person, at vedkommende ikke kan få lov at komme ind her, fordi han har karantæne, naturligvis skal kende til konflikthåndtering. Det er jeg helt enig i. Det vil også være en del af uddannelsen, ligesom det er en del af dørmandsuddannelsen, at man skal kunne konflikthåndtere.

Men jeg må sige til fru Line Barfod, at jeg er meget uenig i det billede – jeg ved ikke, om det var en uheldig vægtning i ordførertalen eller det var helt bevidst – der blev tegnet af, at den nærmest skulle være politiets skyld, at der opstår en masse optøjer og konflikter. Her taler jeg altså ikke om, at der er et par halvfulde mennesker, der står og tjatter til hinanden. Vi taler her om ballademagere, der møder op, kommer med racistiske udtalelser, kaster sten på folk, kaster sig over sagesløse mennesker. At sige, at det skulle være politiets skyld, at man reagerer på den måde, synes jeg simpelt hen er helt og aldeles urimeligt over for dansk politik. Ser man på andre lande, så skulle det åbenbart være en generel tendens, at der er problemer, når politiet møder op. Så altså, jeg er meget uenig i den der – kan man sige – offertilgang, som fru Line Barfod har til det med, at når folk gør noget forkert, er det nok, fordi de er ofre. Nogle mennesker gør noget forkert, fordi de har en afstumpet moral, og det skal de betale prisen for.

Så vil jeg sige til fru Line Barfod, at det jo ikke er sådan, at dansk politi, som med rette er det politi i verden, som befolkningen har mest tiltro til, ikke er klar over, hvordan politiet kan virke i forhold til nogle persongrupper. Jeg vil faktisk gerne rose ikke mindst Københavns politik for at forsøge at føre en strategi, der handler om, at man ikke møder for massivt frem ét sted; man møder op i mindre grupper og prøver ikke at virke provokerende og ligesom stille sig op og sige: Nå, er der nogen, der vil op og slås med os? Så vil der selvfølgelig måske være nogle tåber, der vil synes, det vil være sjovt. Jeg vil sige, at politiet faktisk gør sig store bestræbelser på at undgå at optræde i en sådan rolle, at de kan blive misforstået.

Med hensyn til videregivelse af oplysninger vil jeg sige, at der ikke er nogen ændringer i de materielle regler på det punkt. Det følger de almindelige regler, vi har om videregivelse af oplysninger, og om, hvilke betingelser der skal være opfyldt for at kunne gøre det.

Jeg vil gerne afslutte med at sige, at jeg synes, det har været en rigtig god debat i dag, og jeg er meget glad for, at Folketinget så bredt tilslutter sig det. Jeg ser frem til udvalgsbehandlingen. Jeg er anerkender, at der kan være ting, man ønsker at få uddybet yderligere, men jeg ser frem til, at et forhåbentlig meget bredt flertal vil være med til at vedtage den nye lovgivning på det her område.

Kl. 12:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 12:26

Flemming Møller Mortensen (S):

Jeg udtrykte i min ordførertale en appel, og jeg vil derfor gerne spørge ministeren om, hvilke overvejelser og tanker der set i forhold til loven foreligger med hensyn til evaluering og løbende orientering af udvalget fremover.

Kl. 12:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:26

Justitsministeren (Lene Espersen):

Hr. Flemming Møller Mortensen må undskylde, at jeg var ude af stand til at læse, hvad jeg selv havde skrevet på mit papirstykke, men jeg kan godt se, at det er noteret. Jeg synes bestemt, at vi under udvalgsbehandlingen skal prøve at finde en ordening på det. På den ene side skal udvalget jo ikke overdynges med papirer og rapporter efter hver eneste fodboldkamp, men på den anden side vil jeg bestemt være indstillet på, at der bliver lavet en form for evaluering, så man kan se, hvordan den nye lovgivning virker.

Kl. 12:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra fru Line Barfod.

Kl. 12:26

Line Barfod (EL):

Det glæder mig meget, at justitsministeren anerkender, at Københavns Politi netop har forsøgt at lave en anden strategi, og det er jo det, jeg efterspørger. Det er, om ministeren vil være med til, at vi ser nærmere på, hvordan de forskellige strategier virker, for det, det handler om, er jo

ikke at udpege ofre – det mener jeg ikke vi kommer særlig langt med – men at se på, hvordan vi kan håndtere de her situationer både fra politiets side, fra stadions og arrangørernes side og fra de organiserede fanklubbers side. Hvad kan vi gøre, for at de her situationer ikke udvikler sig, altså, når der er nogle, der laver ballade, hvordan håndterer man så den situation, så det er så få som muligt, der bliver involveret i den? Og det er det, jeg efterspørger om ministeren vil være med til. Jeg har ikke nogen interesse i, at nogle skal udpeges til at være ofre, det synes jeg ikke vi kommer særlig langt med.

Kl. 12:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:27

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg faktisk synes, at dansk politi løbende gør det. Jeg vil faktisk vove den påstand, at der ikke er nogen, der er dygtigere end dansk politi til den slags konflikthåndtering.

Hvis man ser på, hvordan topmøder, G8-møder og meget andet, er afviklet i andre lande, og ser på, hvordan dansk politi håndterer f.eks. det danske EU-formandskab, så er det jo forbilligt, den måde dansk politi vælger at løse rigtig mange konflikter på – med varme, med humor, med anerkendelse og med samtale. Selvfølgelig skal man ikke blive selvfed og mene, at man har alle løsninger på alle problemer, men når det lige præcis gælder den her problemstilling, mener jeg faktisk, at det, som fru Line Barfod efterlyste i sin ordførertale, er politiet allerede i fuld gang med at gøre, og jeg synes såmænd bare, man skal anerkende, at politiet gør det.

Kl. 12:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning.

Kl. 12:28

Line Barfod (EL):

Jeg brugte jo netop eksemplet med dansk politi i min ordførertale og sagde, at det har man gjort i nogle situationer, men det, jeg godt kunne tænke mig, var jo også at få noget kvalificeret forskning i det. Og det er muligt, at ministeren vil sige, at den forskningsrapport, som ministeriet selv har støttet, tager fejl, men der oplyses det, at der ikke er nogen forskning i Danmark på det her område. Der er forskning i andre lande, og der er de konkrete eksempler, hvor man har prøvet nogle gange, bl.a. fra Københavns Politis si-

de, at håndtere situationen anderledes. Derfor spørger jeg, om ministeren vil være med til at tage nogle initiativer, der sikrer, at der sker forskning, så vi også har en større viden om, hvad der egentlig foregår, så vi ikke bare skærer alle fodboldfans over én kam – det tror jeg så heller ikke at ministeren gør, det kan der nogle gange godt være en tendens til i mediedækningen – men rent faktisk også har en faktisk viden om: Hvad er det, der går galt i de situationer, hvor mange fans er der tale om, som laver ballade, hvad er det for en form for ballade, og hvordan udvikler situationerne sig osv.?

Kl. 12:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:29

Justitsministeren (Lene Espersen):

Efter min opfattelse er der i forvejen rigtig meget forskning, når det gælder konflikthåndtering, og jeg vil godt sætte spørgsmålstegn ved, om der er behov for, at der nu skal igangsættes ny forskning, der alene handler om konflikthåndtering i forbindelse med fodboldkampe. Men jeg synes bestemt, at det er noget, der kan spørges ind til under udvalgsarbejdet, herunder også til, hvad det er for forskellige forskningsprojekter, der er igangsat i andre lande. Nu kan man sige, at man ikke altid kan sammenligne danske forhold helt med andre landes forhold, men derfor skal man alligevel skele til, hvad der gøres i udlandet, og selvfølgelig se, om man kan lære noget af det.

Jeg mener som sagt, at dansk politi faktisk er temmelig gode til det her i forvejen, men selvfølgelig skal vi lytte til, om andre har gode erfaringer, og så må vi jo prøve at se på, om der skulle være noget relevans i at se på nye typer forskning. Jeg har ikke hørt, at der er udtrykt ønske om det, og at man har behov for det, men det kan jo blive undersøgt under udvalgsbehandlingen.

Kl. 12:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingerne sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 39:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Forsøgsordning med lydoptagelse af forklaringer i straffesager).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 12.12.2007).

Kl. 12:30

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er Venstres ordfører, hr. Kim Andersen.

Kl. 12:31

(Ordfører)

Kim Andersen (V):

Forslaget, vi her har til behandling, er et forslag fra justitsministeren om en ændring af retsplejeloven, og den ændring skal medføre, at det skal kunne lade sig gøre som en forsøgsordning at foretage lydoptagelser af forklaringer i straffesager. Det er meningen, at det skal gøres som en forsøgsordning med henblik på at erhverve erfaringer, således at man, hvis disse erfaringer falder så hensigtsmæssigt ud som forventet, kan permanentgøre en ordning, hvor man med lydoptagelse altså fastholder afgivne forklaringer for eftertiden og dermed er med til at lette proceduren i forbindelse med protokollering og føring af retsbøger. Det synes vi lyder fornuftigt. Det er en ny teknologi, en ny kommunikationsform, der indføres også her i retternes arbejde. Det synes vi skal prøves af som et tidssvarende forsøg og en mulighed for rationalisering og effektivisering, så vi er meget positive over for det forslag her og ønsker det god vind og håber det bedste for forsøget.

Kl. 12:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, og det er fru Karen Hækkerup.

Kl. 12:32

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Der er naturligvis også god vind til forslaget fra Socialdemokraternes side og håb om, at det vil forløbe godt, og at man vil kunne finde ud af, om det kunne være en metode, vi kan få indskrevet i den generelle lov. Så der er sådan set ikke noget at sige til det, andet end at det bare er at komme i gang, og at vi glæder os til at se resultaterne af det.

Jeg har et enkelt spørgsmål, som jeg synes det kunne være rart at få ministeren til at svare på. Det er et spørgsmål, som kommer fra byretterne, som i deres høringssvar har skrevet, at de synes, det kunne være en god ting, når man nu skal til at lave de her lydoptagelser, at det ikke er dommeren, som skal agere tekniker.

De anfører i deres høringssvar, at deres erfaringer fra lignende ting med videokonferencer viser, at det ikke er særlig hensigtsmæssigt, at en dommer både skal lede hovedforhandlingerne i en straffesag, være tekniker og samtidig være den, som sørger for at varetage alle de øvrige funktioner i retssalen. Det vil jeg egentlig gerne bede ministeren svare på.

Ellers har jeg ikke andet at sige, end at vi støtter det her, og at vi synes, det er meget fornuftigt.

Kl. 12:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste er Dansk Folkepartis ordfører, fru Colette L. Brix.

Kl. 12:34

(Ordfører)

Colette L. Brix (DF):

Dansk Folkeparti lægger vægt på, at der løbende arbejdes med, hvordan retssystemet kan gøres mere effektivt og mindre ressourcebelastende under hensyntagen til retssikkerheden. Derfor er vi selvfølgelig også positive over for Retsplejerådets arbejde og ser som udgangspunkt positivt på de forslag, som rådet kommer med. Vi er derfor enige i hensigten – at vurdere, om den teknologiske udvikling har skabt en situation, hvor reglerne om protokollering med fordel kan revideres.

Nærværende forslag er en forsøgsordning, hvorefter man vil lydoptage forklaringer under retssagers hovedforhandlinger og kun føre dem til protokols, hvis en part forlanger det, eller hvis sagen skal ankes.

I og med at der er tale om et forsøg, der skal belyse fordelene og ulemperne ved metoden, har det selvfølgelig ligget Dansk Folkeparti på sinde at vurdere risikoen. Det må selvfølgelig ikke være sådan, at ens retssikkerhed potentielt bliver ringere, blot fordi man deltager i et forsøg, men det er Dansk Folkepartis klare opfattelse, at reglerne som anført i forslaget ikke udsætter parterne for nogen som helst risiko.

Vi har noteret os, at en række parter har rejst spørgsmålet om, hvorvidt der reelt er tale om ressourcebesparelser, men pointen med forsøget er netop at afklare spørgsmål som dette.